



საქმე №1ბ/1641-19

**გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი**  
**საქართველოს სახელით**

11 ნოემბერი 2019 წელი

ქ.თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს**  
**სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის**  
**მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა**

მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ს-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ბ-----ის მიმართ, დაბადებულის 1-----ს, საქართველოს მოქალაქის, პირადი N----- საშუალო განათლების მქონის, ნასამართლობის არმქონის, დაოჯახებულის, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრების: მ----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126<sup>1</sup>-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

**აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:**

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 სექტემბრის განაჩენით ბ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126<sup>1</sup>-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 (რვა) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალია პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი.

ბ-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

მის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 8 ივნისს, დაახლოებით, დაახლოებით 17:00 საათზე, მ----- მდებარე სახლში, ბ-----მა, ფინანსურ საკითხთან დაკავშირებით წარმოქმნილი კონფლიქტის დროს, მარჯვენა მუშტი მარჯვენა ხელის მაჯაზე ორჯერ

დარტყმის, ხელის კვრის და წაქცევის შედეგად მარჯვენა ხელის და მარცხენა მხრის დაზიანების, ასევე ფეხის ორჯერ ტანის და ერთხელ მარჯვენა ხელის თითებზე დარტყმის გზით, ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს უ-----ს. ბ-----ის ძალადობრივი ქმედების შედეგად, უ-----  
--მ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ს-----მა, რომელმაც მოითხოვა, ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 სექტემბრის განაჩენში ცვლილებების შეტანა და მსჯავრდებულისათვის შესაბამისი მკაცრი, სამართლიანი და კანონიერი სასჯელის განსაზღვრა.

აპელანტი აღნიშნულის საფუძვლად მიუთითებს იმ გარემოებას, რომ დანაშაულის ჩადენის მოტივის და ხერხის გამო, მსჯავრდებულის მიმართ შერჩეული სასჯელის გამოყენება მიზანშეუწონელია.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა თვლის, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა ბ-----ის მიერ განხორციელებულ ქმედებას. ბ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულია საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, კერძოდ: დაზარალებულ უ-----ს, მოწმე ს-----  
----- გამოკითხვის ოქმებით, უ-----ს სხეულის დათვალიერების ოქმით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით და ფოტოსურათებით, ექსპერტიზის დასკვნით (ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 21 ივნისის N----- დასკვნის თანახმად წარმოდგენილი სამედიცინო საბუთებით უ----- 08.06. 2019 წელს მიღებულ ტრამვასთან დაკავშირებით სტაციონალურად მკურნალობდა 09. 06. 2019 წელს დაუდგინდა: სისხლჩაქცევები ორივე ზედა კიდურის მიდამოში. დაზიანებები განვითარებულია რაიმე მკვრივი-ბლავგი საგნის მოქმედებით, მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯამრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობის დადგენა შეუძლებელია, დაზიანების არასრული მორფოლოგიური აღწერილობის გამო.). საქმის არსებითად განხილვის სხდომაზე ბრალდებულმა ბ-----მა თავი მთლიანად ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ 2019 წლის 8 ივნისს საღამოს საათებში, მარნეულის რაიონის სოფელ აღმამედლოში მდებარე მის საცხოვრებელ სახლში, ფინანსურ საკითხთან დაკავშირებით კონფლიქტი მოუვიდა მეუღლესთან უ-----სთან რა დროსაც მარჯვენა მუშტი მარჯვენა ხელის მაჯაზე ორჯერ დარტყმა მას, ხელი კრა და წააქცია, ფეხის ორჯერ დაარტყა ტანის არეში, ასევე ფეხი დაარტყა მარჯვენა ხელის თითებზე. აღნიშნული მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სასამართლოს მიერ მიღებული იქნა გამოკვლევის გარეშე.

რაც შეეხება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი, სამართლიანი და კანონიერი სასჯელის განსაზღვრის თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს, ვინაიდან მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვალისწინა ჩადენილი დანაშაულის მოტივი, მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოება, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია, ასევე ის, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის ნასამართლევნი, და ისე განუსაზღვრა მას სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და თვლის, რომ ბ-----ისათვის დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

ამდენად პალატას მიაჩნია, რომ ბ-----ისათვის სასჯელის დამძიმების აუცილებლობა არ არსებობს. ამასთან, სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალ გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება გამხდარიყო უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრის საფუძველი.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა თვლის, რომ ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 სექტემბრის განაჩენი ბ-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

### **ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :**

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

### **დ ა ა დ გ ი ნ ა :**

მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ს-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 სექტემბრის განაჩენი დარჩეს

უცვლელად.

**ბ-----ი** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 8 (რვა) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

**ბ-----ის** მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია. გირაოს თანხა განაჩენის აღსრულებიდა ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

**ბ-----ს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2019 წლის 10 ივნისიდან 2019 წლის 12 ივნისის ჩათვლით.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

**მოსამართლე:**

**მ. ხოლოაშვილი**